

[Dorte Bennedsen]

Ministeren sagde i sin indledning, at fredningsstyrelsen har forberedt fredning gennem længere tid. Ja, det er netop det, der er problemet, hr. minister, at det er sket gennem længere tid, og af de oplysninger, som ministeren selv har tilstillet udvalget som svar på vore spørgsmål, fremgår det, at hvor der tidligere blev dyrket 1 pct. af arealet op om året, har der i de senere år årligt været opdyrket omkring 5 pct. Og i øvrigt som en bibemærkning: mere end 50 pct. af den faktiske opdyrkning er sket ved tyske landmænd. Det er dog heller ikke nogen helt uinteressant oplysning.

Som det er sagt af flere ordførere, haster det nu med at få sikret, at vi til sin tid, når fredningsstyrelsen er færdig, overhovedet har noget at frede.

Ministeren udtrykte også bekymring for, at vores forslag ville lægge et stort pres på overfredningsnævnet. Hertil må jeg sige, at det er jeg da meget ked af, for det var ikke min intention, min intention var så sandelig at lægge et overordentlig stort pres på ministeren, og det føler jeg også i et vist mål er sket, når jeg tager ministerens svar i betragtning. Jeg vil i øvrigt komplimentere ham i forbindelse med det svar, og min kompliment skal gå på, at det trods alt er lykkedes miljøministeren at komme så langt over for landbrugsministeren, at han har kunnet fremsætte forslag om, at han vil nedlægge § 11-forbud, og at han inden 6 måneder vil lave et udkast til et fredningslovforslag.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, for det er jo ikke nok at sige, at man vil nedlægge § 11-forbud: hvornår vil han gøre det? For hvilke områder vil han gøre det? Og hvilke krav vil sådan et § 11-forbud indeholde? Det er jo nogle meget væsentlige ting. Det er heller ikke uvæsentligt, hvad dette udkast kommer til at indeholde; det skal jeg dog ikke gå nærmere i detaljer med her. Jeg vil som sagt gerne sige tak til ministeren for den åbenhed, der trods alt var i hans tale, men jeg er ikke sikker på, at det er nok i betragtning af problemets akutte karakter.

Hr. Svend Åge Petersen sagde en masse pæne ting om marsken, bl.a. at den havde været inde i en god udvikling gennem århundreder, og spurgte: bør den ikke fortsætte? Vi kan jo gå et skridt længere sydpå og se på, hvad der sker, hvis just den udvikling, som er sket her i de senere år, får lov til at

fortsætte, nemlig det, vi oplevede på vores tur gennem marsklandet, også i Tyskland, i september sidste år, hvor vi så, at de tyske marskområder stort set er væk. Det er den udvikling, vi ikke synes er god, og som vi derfor heller ikke synes bør fortsætte.

Så havde hr. Sønderby et par bemærkninger om, hvorfor i alverden vi dog havde sådan et hastværk. Det har vi bl.a., fordi der er disse 5 pct.s opdyrkning om året. Hr. Sønderby beklagede sig over hastværket hos socialdemokratiet, SF og VS, og sagde, at vi faldt over hinandens ben. Til det vil jeg kun sige, at nu kan tingene på miljøområdet nok meget nemt – det har jeg fuld forståelse for – blive voldsomme for hr. Sønderby og for partiet venstre, for i de 11 år, jeg har været medlem af folketinget, mindes jeg ikke, at jeg har set så meget som ét eneste miljøforslag fra partiet venstre, og jeg vil indrømme, at så kan sådan en 4-6 stykker godt komme til at virke voldsomt. Det er jeg ked af, hr. Sønderby.

Fru Dagmar Mørk Jensen var positiv over for intentionerne i forslaget og fandt også, at den udvikling, jeg just har beskrevet, går så stærkt, at der må gribes ind nu, men hun udtrykte betænkelighed ved, om den normale procedure – og det er jo for så vidt det, vores forslag lægger op til – ikke tager for lang tid, hvorfor hun meddelte, at det radikale venstre ville fremsætte et forslag til stoplov.

Dertil vil jeg sige, at for os er det bestemt ikke afgørende, at det er det forslag, vi har lagt på bordet, der bliver gennemført. Vi har haft en bestemt intention med dette forslag, nemlig at forhindre en skævvudvikling som den, der er beskrevet her flere gange i dag, og dér synes jeg at det forslag, fru Dagmar Mørk Jensen er kommet med i dag, er godt. Det er godt, fordi det betyder et akut stop for yderligere dræning og omlægning og samtidig giver god tid til ordentlig eftertanke. Det er jeg altså meget positiv over for, og som sagt vil vi meget gerne støtte det, eventuelt være medforslagsstillere; det kan vi altid diskutere. For os er det vigtigt, at vi finder den bedst mulige løsning, og jeg synes, det var et konstruktivt forslag, som jeg gerne vil takke for.

Så har der her på det sidste været en ordveksling om balancen. Jeg tror, det var fru Inger Stilling Pedersen, der talte om balancen mellem mennesker og natur, og et par af